

II. Forespørgsler. Folketinget.

1. Den 8. Oktober anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 6) følgende Forespørgsel til *Statsministeren* af *Valdemar Thomsen*, *Hartel*, *Svend Nielsen* og *Jens Thomsen*:

»Med hvilken Begrundelse tillader Statsministeren sig i sin Aabningstale at insinuere, at kun de Partier, som støtter Regeringen, bygger paa Landets forfatningsmæssige Grundlag?«

Fremme af Forespørgselen vedtoges ¹⁵/₁₀ (F. Sp. 30).

Forespørgselen foretoges ³⁰/₁₀ (F. Sp. 300, jfr. Sp. 280).

Forinden Sagen sattes til Forhandling, udtalte *Statsministeren* (Stauning) samme Dag under Finanslovdebatten, at Begrundelsen for den Ytring, der henvises til i Forespørgselen, laa lige for Haanden, nemlig i Bondepartiets Erklæringer om, at Venstres og det konservative Partis Vedtagelse af at gaa med i Samlingsregeringen havde forskertset Muligheden for Dannelsen af en stærk Mindretalsregering; thi Mindretalsregeringer hørte ikke med til det forfatningsmæssige Grundlag herhjemme. I øvrigt havde Valdemar Thomsen nylig i Folketinget stillet i Udsigt, at det kunde blive nødvendigt at gennemføre en Nyordning af Danmarks Forhold mod Folkets Flertals Vilje.

Da Forespørgselen senere blev foretaget, gjorde *Ordføreren for Forespørgerne* (Valdemar Thomsen) gældende, at Statsministeren ikke havde været i Stand til at føre Bevis for den omtalte Paastand, der betegnedes som en ærerørig Sigelse, hvorved Medlemmerne af Bondepartiet beskyldtes for intet mindre end at have brudt deres højtidelige Løfte som Rigsdagsmænd. Det eneste, Statsministeren havde at anføre, var nogle Udtalelser af Valdemar Thomsen om en stærk Mindretalsregering og om, at det kunde blive nødvendigt at gennemføre en Nyordning, som Befolkningens Flertal maaske var imod. Dertil var at sige, at der ikke i Forfatningen var noget til Hinder for, at noget saadant kunde tænkes at forekomme. »Den Omstændighed, at det ikke vil være i Overensstemmelse med gældende Statsskik, er en Sag fuldstændig for sig. Men det er nu engang saadan, at Nød bryder alle Love, og jeg er noget tilbøjelig til at tro, at den bitre Nød muligvis kan medføre, at vi maa se bort fra den omtalte Statsskik.«

Taleren mente i øvrigt ikke, at Statsministeren var den rette til at rette Bebrejdelser af den nævnte Art mod andre.